

Om lovens formål anførte *socialministeren* i sin fremsættelsestale bl. a.:

„Ved sygeforsikringsloven [lov nr. 239 af 10. juni 1960], der træder i kraft den 1. april 1961, er forudsat, at Statsbanepersonalets Sygekasse opretholdes; og forslaget tilsigter alene, at der foretages sådanne ændringer i den gældende lov om Statsbanepersonalets Sygekasse, at reglerne for denne sygekasse kan bringes på linje med de regler, der kommer til at gælde for de øvrige sygekasser ved den nye sygeforsikringslovs ikrafttræden.“

En revision af loven nødvendiggøres bl. a. af bestemmelserne i sygeforsikringsloven om bidragydende medlemskab. Herudover er foretaget enkelte realitetsændringer.

Den hidtidige lovs karakter af en rammelov, der i vidt omfang henviser til lovbestemmelserne om de anerkendte sygekasser, er fastholdt. De bestemmelser, der er blevet overflødige eller er stridende mod sygeforsikringsloven, er udeladt, mens de øvrige bestemmelser er ajourført i fornødent omfang. Da bidragydende medlemskab i sygeforsikringslovens forstand ifølge denne lov alene er knyttet til de anerkendte sygekasser, er således bl. a. overalt slettet ordet „nydende“, idet herefter alle kassens medlemmer vil være nydende medlemmer.

De foretagne realitetsændringer er følgende:

Medlemmerne kan — i modsætning til tidligere — sikre sig *dagpenge* efter sygeforsikringslovens regler. Denne adgang, der er indført efter kassens ønske, vil få betydning for hustruer, der ikke er lønarbejdere, og eventuelt for pensionister.

Ligeledes er der efter kassens ønske indført *sygelønsordning for lønarbejdere* efter regler, svarende til sygeforsikringslovens afsnit II.

Da loven (§ 9) henviser til sygeforsikringslovens afsnit II, tilkommer ret til dagpenge ikke de ifølge denne lovs § 49, stk. 3, undtagne grupper (tjenestemænd m. fl., der har ret til løn under sygdom). Dette vil være af betydning for udearbejdende hustruer til statsbanepersonale og for pensionister, der er gået over til andet arbejde, og som efter vedtægten kan blive stående som medlemmer af kassen. Begge grupper omfatter således udelukkende medlemmer, der arbejder for andre arbejdsgivere end statsbanerne, og der er derfor ikke i loven optaget nogen bestemmelse om, at statsbanerne skal bidrage til den i